

STEĆAK U OPAČCU – NOVO ČITANJE PLEJADA

Prošla su već tri mjeseca od posjeta imotskom kraju, kojom prigodom nas je naš domaćin, Mate Puljak, proveo kroz više desetina povijesnih lokaliteta grupiranih atraktivnih skupina stećaka. Jedan od njih, lokalitet Opačac, smješten u polju uz rukavac Vrljike, istom je privukao moju pozornost ponajviše zahvaljujući jednoj od ploča skupine. Struktura likova i simbola na strani njenog uzglavlja, okrenutog k crkvi, odnosno k zapadu, u mah mi je razbudila doživljaj crteža Plejada u Biku iz grobnice Šopronkohide. Već smo bili u obilasku restauriranih ostataka temelja postraničnog objekta kad sam se vratio i još jednom detaljno pogledao fantastični sliku stećka koju se ne može klasificirati drugačije nego kroz prizmu *plejadske* atribucije distribuirane kronološki artefaktima naših prapovijesnih prostora. Dr. Pajrić je napravio fotografije koje je Puljak već objavio u svom izvještajnom članku na blogu, pa ih ponovno djelomično prilažem. Taj čudesni dan vjerojatno će ostati trajno zapisan u povijesti mojih radova. Upravo on će me naputiti na katarakte Nila, presudne u razumijevanju matrice i njene funkcije uopće.

Dakle, strukturu čine: na donjoj razini, niz od 6 osoba, od kojih je prvi s desna muškarac, a onda u nizu, ruku za ruku, slijedi 5 ženskih likova, za što se uobičajeno ustalilo narodno tumačenje igre kola. Da, složio bih se, može biti kolo u pitanju, ali u ravnocrtnom prikazu Oca i pet sestara na kružnici ili krugu Plejada (Atlas + Alcyone, Elektra, Caleano, Taygeta, Sterope).

U središnjem dijelu, iznad niza, lijevo i desno, dvije svastike nesimetrično dijele prostor, tako da lijeva svastika svojom vertikalnom osi cilja glavu s lijeva druge u nizu ženske osobe. Desna pak svojom osi vodi u stisak ruku muške i do njega prve ženske osobe. Ako je prethodnih pet likova prikaz na kružnici, onda dvije svastike mogu prezentirati samo dvije slobodne zvijezde unutar kružnice, Maju i Merope.

Tko nam onda preostaje? Majka, Pleione, u prezentaciji polumjeseca koji se ugnijezdio između, ali ipak bliže lijevoj od dvije svastike, tako da vertikalna središta simbola prolazi glavom srednje od pet, odnosno, s lijeva ili s desna, treće od sestara plejade. To bi, dakle, bio mozaik 9 figura u konstelaciji $1 + 5 (6) + 2 + 1$. U takvoj konstelaciji, gledajući nebeski klaster od Oca i Majke nadolje, logičan slijed bi bio:

- Atlas-Alcyone-Elektra-Caleano-Taygeta-Sterope; spoj ruke Oca i Alcyone kompletira simboliku slike: u konstelaciji klastera, Atlas je na njenoj strani, no poprilično udaljen, što simbolično napućuje na širenje ruku da bi se dohvatile; istodobno, na kružnici, četiri preostale pravilno su udaljene, kao u kolu; prvi lik lijevo tada bi morala biti Sterope, jer, u konstelaciji su linijom povezane Taygeta-Maja-Alcyone, a kako okomica lijeve svastike cilja glavu druge osobe, ona može biti, do prve Sterope, samo Taygeta, čime je u cijelosti zatvoren energetski krug koji se prenosi stiskovima rukama. Ako je točno to što naslućujem nijedan od stećaka ne bi trebao jednostrano imati u „plesnim“ nizovima više od 9 likova. Puljak mi to potvrđuje, s ogradom na jedan stećak u Konavlima, gdje na jednoj strani nalazimo 2×9 , na drugoj niz od 10 likova, što je *de facto* ponovno 9.
- lijeva svastika je tada Maja, desna Merope, najstarija i najmlađa od sestara, Merope, smrtna, žena Sizifa koji cijeli život gura kamen uzbrdo, koja kao najjužnija povremeno nestaje, možda ovdje, ali što je u Nubiji? Nestaje li dolje? Malo je vjerojatno, tu smo „zakinuti“.

Koji je to um bio, i sad to pročitaj postojećim arheološkim alatom, bez matrice...? To me dalje naputilo na njen detaljni pretres, jer, ukoliko svastike uistinu predstavljaju zvijezde Maju i Sterope, rješenje mora biti vidljivo u rasteru razvoja i *trojanske* i *plejadske* matrice. I tako je započelo još jedno putovanje u nepoznato. Vidjet ćemo čime će sve uroditi. S nekim stvarima valja se pomiriti, jer izravnavaju se računi, prošlost duboka, kad iz ruku Magne Mater otimaju žezlo i prekrajaju svijet, a ono nije ništa drugo nego novi život.

Ponajprije sam čitao o svastici, krenuvši od tko zna koliko stare indijske prakulture, do Troje, gdje je Schliemann otkrio preko 1800 artefakata s njenim simbolom, pa onda poglavlje Sjeverni pol, pa o njoj kao Veneri. A već sam u *Petom elementu*, mislim, uočio da se položaj današnjeg Sjevernog magnetskog pola nalazi kod Tule Grenlanda gotovo na istom meridijanu kao što je kut Sterope.

Uz čitanje simbolike stećaka, jedan od mojih ciljeva je razbiti famu o svastici koja nas i danas drži u šaci ludosti i nacizma i post-komunizma, a bez imalo ustručavanja, na primjer, u svom ju grbu nose Zračne snage države Finske i još mnogi instituti. Uostalom, zašto je ženina sestra svastika, kaže Puljak, „i to samo sestrinu mužu? Je li i ona nadgleda? Rekli bi stari ljudi: Nema slasti do svasti.“ Da, upravo tako: tko nije ljubio svast, ne zna što je slast, kažu u Cetini. Sizifu, dakle, koji cijeli život gura uzbrdo, svastika bi bila Maja!

Oglušili su nas, a sve su lijepo zapisali, u legende, predaje,... pa sad otključaj, ako imaš ključ i vremena... Na to su išli, na čovjeka, koji će u preživljavanju boj biti za opstanak. Tko će se baviti legendama? Zašto su astronomi današnjice iz grafičkog prikaza klastera Plejada isključili upravo Sterope i Pleione, sjevernu zvijezdu i zvijezdu Majku?

U studiji „Plejade u Biku – geografija ljubavi“, i kosti sam dao na uvid, *patulu*, medicinski (a pa-tula je opet Tula, sjeverni pol, Sterope), da bih ukazao na demonstrativnost držanja za ruke, kao izraza *linije-života* Elektra – Alcyone što prolazi preko koljena čovjeka, pa danas imamo *pokoljenja*, drugim imenom naraštaje. U kolu smo, a nije kolo nego vodoravna crta.

Svastika je bila široko rasprostranjena među Ilirima, simbolizirajući Sunce. Kult Sunca bio je glavni ilirski kult; Sunce je predstavljalo svastiku u smjeru kazaljke na satu, i stajalo je za kretanje Sunca (A. Stipčević, 1977. *The Illyrians: history and culture*).

Geografska atribucija lokaliteta Opačac

Poziciju Opačac karakterizira geografska širina 43°27' N, što je praktično paralela Loreta. S druge strane, meridijan 17°11' E precizno je 1° W od grada Visoko, te meni krucijalno, točno 10° W od meridijana izvora rijeke Atbare u povijesnoj etiopskoj Amhari, koji će kao istočna tangenta primordijalne kružnice omeđiti njezinu implementiranu poziciju. Naravno, izravan je to dokaz ispravnosti njene impostacije. Te će se veze na kraju puta pokazati presudnim. O široj geografskoj slici lokaliteta promišljao sam u kontekstu Puljkove atribucije podrijetla objekata. Ako je točna njegova slutnja kako lokalitet Opačac, gdje nalazimo restauriranu crkvicu sa ostatcima zidova u temeljima drugog objekta te niz grobnih ploča sa simbolima templarskog križa, svastika i drugih iz niza simbola stećaka, možemo klasificirati u nasljeđe Ivanovaca ili Hospitalaca, to bi bilo polazište.

Moguće onda i za *westwerk* Rotonde Ošlja, jer bi to odgovaralo datiranju preuređenju rotonde iz kružnog tornja u zapadni *westwerk*, koji je ionako, osobno držim, značio razvoj aplikacije

matrice na zapad. A baš tu nalazim i vezu sa lokalitetom Opačac. Naime, arhitektonski, gradnja *westwerka* počinje sa istočnim sjevernim okomitim zidom, što u slici implementacije u realnom prostoru odgovara meridijanu Pise (Piazza Duomo, **10°23'41" E**). Krenem li tada od njega, a za **zlatni rez** uzmem meridijan lokaliteta Opačac, **17°10'35" E**, postavio sam sebi pitanje – koji će meridijan zatvoriti veću dužinu proporcije **zlatnog reza** na istoku?

Mjerenje je dalo ovaj rezultat: meridijan **28°12' E**, najsjevernija točka Rodosa, rt Mylon i luka samog grada, u antici jedan od poznatijih **nultih meridijana**, u „nebeskoj“ slici implementacije matrice također nulti meridijan. *Hic Rhodus, hic salta!* Znači, **Pisa – Opačac – Rodos!**

Valja kazati da i **zlatni rez** primordijalne simetrale **27.81°**, što znači da polazimo od kuta 45°, daje **zlatni rez** na **17.18658°**, što je geografska dužina Opačca, **17°11' E**, a on opet daje razliku manje dužine 10.624°, što je dužina 10°37' E koja, igrom slučaja ili ne, zbrojem minuta daje puni 11. stupanj (23' + 37'), ili cijeli 21°. Dakle, igra brojeva ne može se zanemariti ili izuzeti, a što ona znači drugo je pitanje. Je li baš slučajem Kosi toranj u Pisi? Ako je zakošen geološki, zašto onda stoji, kako se ne uruši? Kao ljudi smo skloni ono što ne znamo ili nemamo odgovora strpati u vreću gnoze, pa „ne diraj“. Mora se uzeti u obzir suodnos „pogleda odozgo“, kao što je očito i riječ o kapitalnoj „injekciji“ u realni prostor.

Nova je „pukotina“ u našoj svijesti meridijan najvišeg vrha otoka Rodosa, Attavyros (**1192 m**), doista u čudnoj permutaciji: križari, pa i Ivanovci, napuštaju Svetu zemlju **1291.** (Accra), što je godina legendarnog prijenosa Svete kuće. Odlaze kratko na Cipar, a potom se dva stoljeća nastanjuju u Rodosu, gdje im je glavno sjedište. Nakon toga Sulejman će ih 1522. protjerati te će im Karlo V. poslije 7 godina dodijeliti posjede i sjedište na Malti.

S druge strane, meridijan Pise u nastavku k jugu prolazi najjužnijom točkom Tuniskog zaljeva, odnosno, precizno ubicirano: na tuniskoj obali u približnoj poziciji (1-2' W) nalazi se brdo Jebel Bou Kournine gdje se u svetištu na ozvorenom slavilo i častilo feničkog boga Ba'ala (obožavan u liku ovna kao „Gospodar dvaju rogova“, Ba'al Kornine ili Qarnaim). Stoga i naziv brda (258 m) znači „dva rogata brda“. Meridijan je detaljnije ekspliciran u studiji spram bitnog utjecaja Pise na sjever Sardinije gdje smo ubicirali mjesto Osile, kao poziciju meridijana **zlatnog reza** objekta u inverznoj slici implementacije rotonde. Ništa se ovdje ne smije ispustiti, takva je sveta geometrija! Pisa se ovdje naprosto nameće svojom profilacijom vjerskog i sakralnog svetišta, među ostalim i djelovanjem (16. st.) „Vitezova sv. Militarnog reda sv. Stefana“ – **Santo Stefano dei Cavalieri**. Policijom Mediterana pripadnici reda, naime, uvećali su preuzetu odgovornost tradicionalnog zaštitnika Sredozemlja pomorskih gradova Venecije, Genove i Pise.

Povijest Reda Hospitalaca, oružanih boraca, bolničara i svećenika, počinje s utemeljenjem u Jeruzalemu potkraj 11. st. Puni naziv današnjih Ivanovaca glasi „Suvereni vojnički i bolnički red sv. Ivana od Jeruzalema, Rodosa i Malte“. Planinu Ivanščicu, ogromne posjede Ivanovaca u Hrvatskoj 12. stoljeća, s utvrđenim gradom Belom, nalazimo na meridijanu Marije Bistrice 16°06'21' E. Na kopnenom putu za Vranu i Ljubu, gdje su stolovali, Opačac je mogao biti jednom od ključnih pozicija itinerara, pa je moguć i njihov upliv u gradnji *westwerka* Rotonde. Nijedan objekt sakralnog tipa nije impostiran bez prostorne analize i sustavne implementacije po unaprijed poznatom obrascu nebeskog odraza.

Meridijan zlatnog reza, 17°11' E, koji prolazi kroz **Opačac**, nastavlja se na Sućuraj na Hvaru, njegovu najistočniju luku, pa franjevačke Orebiće i Badiju, te Lumbardu, sa svojom *psefizmom*.

Jonskom obalom u Zaljevu Taranta meridijan prolazi samom lukom, a potom se, što je doista fascinantno, nastavlja u najistočniju točku „potplata čizme“ Apenina, rt Capocollona.

Za konačnu identifikaciju i kategorizaciju lokaliteta, čiji korijen dolazi iz riječi „opat, opatija“, presudno je stoga čitanje simbolike ploče stećka na istočnoj strani pripadajuće crkvice.

Simbolička atribucija lokaliteta Opačac

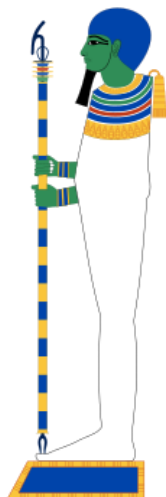
PTAH

Memphis je postao glavni grad drevnog Egipta za više od osam uzastopnih dinastija tijekom Starog kraljevstva. Grad je dosegao vrhunac prestiža pod 6. dinastijom kao središte za štovanje Ptaha, boga stvaranja i umjetničkih djela. *Alabaster sphinx* koji čuva hram Ptaha služi kao spomen na nekadašnju moć grada i prestiž u trajanju od oko 1800 godina. Trijada iz Memphisa, koja se sastojala od boga stvoritelja Ptaha, njegove supruge Sekhmet i njihovog sina Nefertema, činila je glavno žarište obožavanja u gradu. U egipatskoj mitologiji, Ptah, na drevnom egipatskom: *pth*, vjerojatno vokaliziran kao Pitaḥ u drevnom Egiptu, je demijurg Memfisa, bog obrtnika i arhitekata. Smatran je i ocem mudraca Imhotepa.

Prema svećenicima iz Memfisa ljudski je um neograničen. Tako je Ptah, bog uma i misli, postojao prije svega. On je u svojim mislima zamislio svemir. Prizvao je elemente svemira i oni su se pojavili. Bio je Atumov otac, a spominje se i kao otac boga-ovna Hnuma. Naredio je Hnumu da stvori ljude od gline i da faraonima da dušu. Atumu je zapovjedio da se izdigne nad svemirom kao prvi izlazak Sunca iz oceana Nuna, kojega je Ptah također stvorio. Ptah je kreativna, a ne divlja, snaga svemira. Prema nekima, Ptah je bio prvo biće koje je postojalo zauvijek, ali se prvo probudilo ispod Zemlje.

Prema memfiskoj kozmologiji on je stvoritelj svijeta. Jedan je od najstarijih egipatskih bogova koji se pojavljuje u arhajskom dobu, a spominje se i u *Tekstovima piramida* kao oličenje muškoga i ženskoga spola, što predstavlja zemlju i nebo. Često je povezan s bogom Besom (Sabratha, op.a.), njegovo je štovanje tada prelazilo granice zemlje i izvozilo se po cijelom istočnom Mediteranu. Kroz širenje od strane Feničana, nalazimo figure Ptaha u Kartagi.

Ptah se općenito prikazuje sa žezlom *was*, koje kombinira tri moćna simbola drevne egipatske religije, a označavaju tri stvaralačke moći boga: moć (bio), život (ankh) i stabilnost (djed). Simbol mu je *djed* stup i bik.

APIS

Hram Apisa u Memphisu bio je glavni hram posvećen obožavanju bika Apisa, koji se smatra živom manifestacijom Ptaha. To je detaljno opisano u djelima klasičnih povjesničara poput Herodota, Diodora i Strabona, ali njegov položaj tek treba otkriti usred ruševina drevne prijestolnice. Prema Herodotu, koji je dvorište hrama opisao kao peristil stupova s divovskim kipovima, sagrađen je za vrijeme vladavine Psamtika I.

Grčki povjesničar Strabon posjetio je mjesto s osvajačkim rimskim trupama, nakon pobjede protiv Kleopatre u bitci za Actium. On opisuje da se hram sastojao od dvije odaje, jedna za **bika** i druga za **majku**, a sve je sagrađeno u blizini hrama Ptaha. U hramu je Apis služio kao proročanstvo, a i sami njegovi se pokreti tumače kao proročanstva. Vjeruje se da je njegov dah izliječio bolest, a njegova prisutnost blagoslovlila je one koji su bili u blizini. Dobio je prozor u hramu kroz koji je mogao biti viđen, a na određene je praznike vodio ulicama grada, ukrašen nakitom i cvijećem.

Godine 1941. arheolog Ahmed Badawy otkrio je prve ostatke u Memphisu koji je prikazivao boga Apisa. Nalazište, smješteno unutar temelja velikog hrama Ptaha, otkrilo je da je komora mrtvačnice dizajnirana isključivo za balzamiranje svetog bika. Stela pronađena u Saqqari pokazuje da je Nectanebo II. naredio obnovu ove zgrade, a elementi iz 30. dinastije otkriveni su u sjevernom dijelu komore, potvrđujući vrijeme rekonstrukcije u ovom dijelu hrama. Vjerojatno je da je mrtvačnica bila dio većeg hrama Apisa kojeg su navodili drevni izvori. Ovaj sveti dio hrama bio bi jedini dio koji je preživio i potvrdio bi riječi Strabona i Diodora, od kojih su oboje izjavili da se hram nalazi u blizini hrama Ptaha. Većina poznatih statua Apisa potječe iz grobnica poznatih kao Serapeum, koje se nalaze na sjeverozapadu u Saqqari.

Apis, Serapeum Saqqara

(Izvor: Wikipedija)

Međutim, jasno je, i tu smo opet u kronološkom škripcu, jer što je onda s bikovima Catalhoyuka, koji su još najmanje toliko stariji? I sad slijedi moje pitanje: Champollion je pročitao hijeroglif jer je uz njihovih 14 redaka imao paralelno na ploči Rosette još i 32 linije demotskog te 54 linije grčkog pisma. A mi, što je s nama, što smo imali? Od čega smo počeli, osim od mašte romantike

usađene u naša srca tijekom rane mladosti, a što imamo! Veličinu otkrića matrice zasad definira znanje svih koji su za nju znali, i znaju, koji su imali i i dalje imaju veze sa moći. Je li ona proizvod čiste geometrije kruga ili kružnice, ili je „skinuta“ s neba, to možda nikad nećemo saznati, međutim, nama je uspjelo, znamo pouzdano, po njoj je uređen suvremeni svijet.

Jedan od deset eponimskih gradova Memphisa u SAD-u je u državi Michigan. Nalazi se na geografskoj širini **42°53'47" W**, Rotonda Ošlje je na paraleli **42°53'37" E**. Dakle, 10" razlike! Kad tomu dodamo i njegovu geografsku dužinu, **82°46' W**, nailazimo na konstrukcije koje u demografskoj slici grada proizvode gotovo smiješne situacije dvaju paralelnih svjetova: grada koji živi po matrici i matrice koja podržava princip.

- Prvi put ime se spominje **1848.** s otvaranjem lokalne Pošte 8. prosinca (Marijino začće)
- Popisom 2010. utvrđeno je 27,8% svih kućanstava koja čine pojedinci (primordijalna simetrala 27.81°);
- Ukoliko od njegove geografske dužine, 82°46' W, odbijemo geografsku dužinu istočne tangente na krajnjim „zubima“ objekta Rotonde, 37°46' E, imamo čistih 45° čiji je *zlatni rez* (0.618) upravo tih 27.81°;
- 11,9% je stanovništva koje ima nekoga tko živi sam u dobi 65 godina ili starije (11.92° je razlika kuta Sterope do 90° - 78.078°);
- 34,8% imali je djecu mlađu od 18 godina (postotak je kut širine ulaza **8** apsida Rotonde)
- 474 su kućanstva ('848. godina osnutka)
- Grad u vlasništvo od ukupnog posjeda pripada samo zemljište od 2.90 km četvornih.

Da ne bude nikakvih sumnji ni zablude, u tekstu jasno stoji: Kao „Grad za življenje s užitkom“, lokalitet je izabran zbog mjesta gdje je zajednica imala osjeća surogata iznad rijeke Belle usporediv s mjestom drevnog Memphisa na Nilu. Ne čudi što su zastupljeni elementi i veličine geometrije kružnice, ali ne može se nikako izbjeći uloga pozicije Rotonde u Ošlju. međutim, nju se može razumjeti jedino analizom strukture katarakti Nila, gdje će, između ostalog, auto-metodom komponirati i pozicije ključnih gradova, svetišta i hramova na svetoj egipatskoj rijeci.

Da je ta konstatacija vrlo ozbiljna svjedoči i primjer dugog grada Memphis u državi Tennessee, u čijem središtu je podignuta u staklu replika Velike piramide Gize. Smješten je na 35°07' N i 89°58' W. Paralela korespondira kutu između pravca koji utječe na formiranje V. katarakte (kut 40°) i pravca II. katarakte, a iznosi 35°. Po istom postupku meridijanska razlika daje kut 52.2°. Istodobno, nabatejski Memphis nalazi se na meridijanu 35°04' E, pa je eklatantno znanstveni pristup eponimiji gradova, kao metodi koja se pokazala učinkovitom u povijesnoj reanimaciji njihovih zaboravljenih struktura i pozicija, dao svoj prinos u multidisciplinarnoj utakmici sa specijaliziranim inokosnim znanstvenim disciplinama.

Ako je ključno božanstvo Ptah i ako je od njega sve krenulo, hramovi Ptaha i Apisa, zajedno u Memphisu, s obzirom na neupitne veze dviju udaljenih civilizacija, morali su ostaviti traga i u našem ilirijском prostoru. Je li to stećak na Opačcu? Templari, graditelji, arhitekti... A šta mi drugo radimo već projektiramo? Možda čak i prezimimo: postupno s Ozirisom, Ptah postaje novo božanstvo zvano **Ptah-Sokar-Osiris**. Mene to vuče na prezime So-pta, većinski potječe i živi na našim prostorima u okolici Širokog brijega.

Jezik je snažan indikator povijesnih zbivanja, a kako je latinski, pa danas i engleski, umjetni jezik, mnoge europeizirane riječi čak i u arapskom miljeu postaju naši povijesni atributi. Nije li Zaljev Sidra meridijanska okosnica upravo naših prostora i našeg Jadrana, nekoć *Adrie*? Zašto onda Sidra ne bi mogao biti **Adris**, a grad Surt ili Sirte, koji zaljevom dominira, na kolu **Teris**,

što bi se integralno moglo predstaviti kao odnos more-zemlja? Nismo li dosad već identificirali zrcalnost geografskih pojmova Magreb (Bergam ili *Pergam-on*), Eridan (nadir), Adige (egida), Murter (retrum), Nitra (rtina), Etna (ante), te drugi poput abortus (utroba), gral (larg)... Očito je u današnjem svijetu sve bitno, ništa se ne smije ispustiti, no sad to stavljamo po strani, idemo na izvođenje.

Kriptogram Memphisa – novo čitanje Plejada na Opačcu

Tekst koji će sada uslijediti, možda bude i temelj novijem čitanju simbolike stećaka, neovisno o kojem razdoblju njihova nastanka je riječ. Jer, pouzdano je, *plejadski* uređen život, religijski i svjetovno, nikad nije prekinut. Postupak koji je doveo do gotovo „paničnih“ rezultata počiva na dosad utemeljenim provjerama sustava u konstrukcijski istoznačnim, a povijesno različitim modalitetima. Dakle, pouzdanost se može svesti na grješku razine 0-5 promila.

1. Razlika između geografskih širina Merope i Maje iznosi **13°51' N** (Maja, 44°49' N, Merope 30°58' N).
2. Usto, Merope je na paraleli središta kružnice Ošlja, što numerički odgovara meridijanu II. katarakte Nila (studija: „Godina je postala dosadna“), također i središta *istanbulske* kružnice.
3. Koordinate grada Memphisa, prijestolnice Egipta (3100.-c.1300. pr. Kr.), su **29°51' N i 31°15' E**.
4. Pozivom na sustavnu zakonitost zamjene koordinata iz meridijanskih na rijeci Nil, u sredozemne paralele, geografska širina razlike između Maje i Merope, **13°51' N**, prelazi u meridijan Memphisa permutacijom brojki: **13 u 31, 51 u 15**, pa stoga dobijamo **31°15' E**.
5. Istodobno, na stvarnoj geografskoj širini Memphisa, **29°51' N**, nalazimo preciznu, točnu strukturu likova stećka: **5+1** (Atlas, Alcyone, Elektra, Caleano, Taygeta, Sterope) te **2** (Maja, Merope), što s Majkom Pleione (opet **1**) daje ukupno 9.
6. Zar je onda čudno da kroz uvalu **Vlašića** na Pagu prolazi upravo meridijan numeričkih vrijednosti **15°13' E**, dakle, ponovna permutacija, ovaj put drugog smjera?

Ako je sve ovako funkcioniralo, a provjere i dosadašnji opusni rezultati istraživanja pokazuju da jest, onda ovaj rezultat sa sigurnošću možemo prihvaćati kao pozivnicu na druga, novija čitanja simbolike stećaka. Nakon ovoga ne može se unajmanje osporiti činjenica da dvije zvijezde, u simboličkoj formi svastike, sa svojim stvarnim pozicijama u realnom prostoru uvjetuju način razrješenja enigme stećka koji u sebi nosi zapisan kod drevnog grada Memphisa. Samo po sebi to i ovoj poziciji u imotskom polju daje potencijalno kardinalni učinak, što sam provjerio u drugim postupcima potvrđujući metodologiju pristupanja otvorenom problemu.

Prema Nogićevu izračunu geometrijske matrice *zlatnog reza*, kut Merope i Pleione jedinstven je, iznosi 6.5654115°. Ukoliko spram *linije-života* katarakti iz središta kružnice Ošlja izmjerimo taj kut u smjeru zapada, meridijan primordijalne **Merope** će presjeći u križanju s paralelom točke P, polovice dužine *pariskog* pravokutnika. Povežemo li potom to sjecište sa pozicijom Pleione, pravac će proći kroz točku W horizontalne osi primordijalne kružnice u kojoj završava i *primordijalna simetrala* katarakti.

Sada između meridijana Ošlja i pravca uvjetovanog kutom 6.5654115° mjerimo kut c. 15.89°, a on je pak 15°53'24" E, što je meridijan središta „trube“ asimetričnog prozora SW apsida, tek 2' E od meridijana Bribira, a sam Bribir 2' N od paralele Rotonde Ošlja. Držim to spregom koja

nam zorno pokazuje složenost projektiranja geometrijskih inačica pozicija zvijezda Plejada s utjecajem na položaje objekata realnog zemaljskog prostora. I ovdje je, dakle, riječ o zvijezdi Merope. Meridijan prolazi hrvatsku obalu u poziciji primoštenskog otočića Maslinovik, ponad kojeg danas stoji kip Crne Bogorodice od Loreta, o čemu je napisana zasebna studija. Zatim se nastavlja središtem Šibenika, pa potom zapadnih dijelova Zagreba (Špansko). Povučemo li pak pravac iz središta kružnice Ošlje u poziciju inverzne primordijalne Merope (c. 10°), kroz *Kadmovu os* će pr u mjestu prolaska iste kružnice. Tu pravilnost se ne da zatomiti osjećajem.

No, kako sam kazao, zbog boljeg razumijevanja samog teksta i protočnije komunikacije čitanja, neću ulaziti u deskripciju geometrije obrasca koji u realnom prostoru tvori kristalno jasnu formu **svastike** uvjetovane dvjema spomenutim zvijezdama, Majom i Merope. Tek ću pripomenuti da je upravo meridijan Opačca, 17°11' E, taj što definira polazišnu strukturu, pa to može biti vrlo ozbiljan razlog za impostaciju jedne od postaja, ako je riječ o templarskoj provenijenciji stečka i pridruženih mu objekata. Dugi vid utjecaja ide u smjeru rješavanja implementacije *visočke* kružnice za koju, tijekom gradnje simulacije katarakti Nila nisam nalazio rješenja sve do pojave svastike, što znači lokaliteta Opačac i stečka, koji ga danas stavlja u red savršeno profiliranih geografskih pozicija kao svetih mjesta tijekom čitave povijesti i prošlosti. Dovoljno je kazati kako i ovdje nalazimo, ne samo izravan utjecaj *plejadske* strukture matrice, već i eklatantno stabiliziran utjecaj trajektorija Karte Leopardi, što ne čudi, ako već znamo da Opačac i Loreto dijele istu geografsku širinu. Kartografski, cijeli je sustav utemeljeno obrađen, i bit će naknadno publiciran u sklopu „Mape 6 katarakti Nila“. Shematski prikazi dio su arhive objekta i dostupni su za uporabu u znanstveno-istraživačke svrhe.

Zaključak

Je li vrelo *zlatnog reza*, kao pandana svemu stvorenom na zemlji, u astrognoksijskoj nebeskoj slici matrice Plejada ili je čin metamorfoze u samim Plejadama (K12e), je li vrelo geometrije kruga i kružnice također istog korijena (K08e), mora odgovoriti znanost. Premda geografsko podrijetlo simbola svastike u njenom izvornom obliku ubiciramo u drevnoj kulturi i civilizaciji porječja Inda, nije poznato i samo vrelo njenog nastanka. Nalazi iz ovog rada, u naravi neovisni, sugeriraju jednu od objektivnih mogućnosti spram činjenice da matrica klastera Plejada vrši neobičnu funkciju kreiranja života na zemlji, što se može pripisati i poznavanju klastera mahom u svim civilizacijama i kulturama diljem kontinenata. Poput *zlatnog reza*, geometrije kruga i kružnice, i svastika je dijelom istog koncepta, bio on fraktalne, algoritamske i ine praiizvedbe.

24. 01. 2019. 11:11

